

Grader og hige efter denne eller hin Gunst. Jeg skal ikke nærmere udvikle det; vi komme vel nok siden til dette farlige, demoraliserende Væsen, der drives netop paa saadanne Omraader. Vi skulle have Viemærke derpaa, og naar vi møde et Lovforslag, der ligesom er forberedt efter og paabirket af Bevægelser, som vi ikke billige, skulle vi vel ikke lade Ufkyldige lide derfor — det er ikke min Mening —, vi skulle ikke lade den enkelte Invalid lide derfor, men vi skulle paatale Sligt. Vi skulle f. Ex. ikke lade Krigsministeren lide, fordi hans Venner blandt Kvinderne bære forskellige Beværelser frem paa en Maade, som vi Alle sammen smilende undfkyldbe, men derjom der er Nogen, der tror, at den Slags Bevægelser ere sunde for Forsvarsvæsenets Fremme, tager han storlig fejl. Saa megen Humor er der dog i det danske Folk, at det ikke lade sig vilde lade af den Slags Bevægelser. Naar man nu saaledes havde sendt Lister ud over Landet og faaet Tjører omkring i Landet samlede, for at skaffe disse Invalider Hjælp, kunde det jo have en Virkning, og mig vilde det forresten ikke forundre stærkt, naar man kjender alle Traadene i det, om Folkethinget sagde: Indtil denne Bevægelse har baaeret sine Frugter, og vi se, hvilke Hundredtusinder der kommer ud af denne patriotiske Bevægelse, som er bygget paa denne smukke Tanke: Indsigelse mod Folkethinget — det er jo et meget indet Thema i forskjellige Kredse —, Indsigelse imod Folkethingets Stilling til Invaliderne — lægge vi denne Lov hen. Vi lægge den hen, indtil vi se, hvor mange Hundredtusinder man nu har faaet samlet paa denne Indsigelse imod Folkethingets Stilling til Invaliderne. Naar saa de Hundredtusinder ere komne tilfede og kunne være til Hjælp ikke alene for Invaliderne her, men ogsaa for dem, der ligge udenfor Loven, vilde jeg være med til at takke for en saadan Bevægelse, men først da. Jeg vilde, som sagt, ikke forundre mig over, om Folkethinget havde sagt det, eller om Folkethinget vilde henvise den høitærede Krigsminister med Hensyn til sine Kanoner iaar foreløbig til denne patriotiske Bevægelse, som graserer angaaende denne Sag omkring i Landet, og saa se Tiden an for at se, om vi fik et Resultat ud af denne — som jeg indrømmer — patriotiske Bevægelse, en Bevægelse, som imidlertid hviler paa Uvidenhed om Folkethingets Stilling. Jeg vilde ikke fortænke Folkethinget deri, men Folkethinget gjør det ikke; thi Folkethinget er ikke, som en Mand, der tidligere var Folkethingsmand, indtil for nylig Landsthingsmand, har sagt: bedre, end det burde være, men det er langt bedre end sit Rygte.

Meget principfast er det ikke, og jeg antager heller ikke, at det vil indtage en principfast Stilling paa dette Punkt, men snarere sig: Lad Naade gaa for Ret. Vi vide alligevel, at den Slags Beværelser, som ere usunde i deres Rod, føre ikke langt. Jeg er ogsaa Omstændighedsmand i saa Henseende og gaar sommetider med til at lade ogsaa vore Principer falde. Hvis det er Folkethingets Mening, at det skal ske her, skal jeg heller ikke være med til at udsætte den Velvillie, som findes hos os imod de Paagjældende, trods Alt, hvad der kan siges om Bevægelsens Udspring og Karakter.

Der er foregaaet en Forandring i Landsthinget, som jeg skal omtale, nemlig angaaende Lovforslagets tilbagevirkende Kraft. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel), vilde han stille Ændringsforslag om at lade denne Bestemmelse udgaa. Jeg skal ikke omtale Realiteten af dette Spørgsmaal, men jeg vil kun modsige een Grund, som det ærede Medlem fra Stege anførte for at lade denne Bestemmelse staa. Af konstitutionelle Grunde vil jeg bestemt modsige det. Han sagde, at da et privat Lovforslag, som ifjor blev indbragt her i Thinget, gav de Vedkommende et Slags Haab om at faae Tillæg, vilde han nok lade Bestemmelsen blive staaende. Det vil jeg ikke lade gjælde. Jeg vilde ikke lade det gjælde, om end et meget stort Antal af Thingets Medlemmer havde forenet sig om og indbragt i Thinget et Lovforslag, som Regjeringen satte sig imod; der skal jo være Rimelighed og en vis Orden i Behandlingen af den Slags Sager, og Tid tager det jo, det vide vi. Men jeg vil meget mindre lade det gjælde, naar et privat Lovforslag fremsættes, hvorom Thingets Mening slet ikke kjendtes. Skulde det give Haab, blev det en meget farlig Sag. Ganske vist ere vore ærede politiske Modstandere saa — de ere forresten nok efter den Karakter, de nu have — de ere imidlertid saa, men saa mange ere de dog, at de selv kunne indbringe private Forslag og give mange forskellige Menninger til en vis Grad et Haab, hvis man vil indrømme, at Haabet bestyrkes ved Indbringelse af private Lovforslag. Det maa vel have været Meningen, at det ærede Medlem vilde vise en Venlighed imod Forslagsstillerne, som han utvivlsomt havde en meget god Hensigt med, og i saa Henseende vil jeg ikke være derimod, men den konstitutionelle Berettigelse af hans Udtalelse er jeg en bestemt Modstander af. Jeg har i saa Henseende nu lettet mit Hjerte for at frigjøre baade vore egne Personer, som og deriblandt det ærede Medlem fra Stege, have arbejdet i mange Aar i disse Sager og